

stævne til, at partierne egentlig samarbejdede – sådan forstod jeg det – meget uideologisk for at finde pragmatiske, ordentlige løsninger, der kan sikre dansk økonomi. Derfor er det også vigtigt at have et fælles syn på, hvad der er økonomiens behov.

I august, altså for cirka et halvt år siden, afviste statsministeren under overskriften »Jeg tror ikke på recession« i Børsen prognoser fra OECD og AE Rådet om lavvækst i de kommende år. Er det muligt, at statsministeren måske kan give det billede, statsministeren har af, hvad det er for en økonomisk situation, vi er i i dag. Er vi i en recession?

Kl. 13:12

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Statsministeren.

Kl. 13:12

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Jeg ved snart ikke, hvad man skal kalde det, for alle bliver jo hver dag overraskede over den voldsomhed, hurtighed og styrke, hvormed den finansielle krise vælter ind over os og også giver en almindelig økonomisk krise med trusler mod beskæftigelsen. Men uanset hvad man måtte finde på at kalde det, må vi sige, at vi går et meget hårdt år i møde.

Regeringen selv forudsiger jo, at det bliver et år, hvor den økonomiske aktivitet går ned, og det er under alle omstændigheder det, vi skal forholde os til. Det er derfor, jeg har gjort det klart, at regeringen er indstillet på at tage de skridt, der skal til for at holde en fornuftig økonomisk aktivitet og modvirke en for kraftig stigning i arbejdsløsheden. Vi vil altså sigte på fortsat at have høj beskæftigelse i Danmark og tage de redskaber i brug, der nu skal tages i brug for at sikre det.

Kl. 13:13

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Margrethe Vestager.

Kl. 13:13

Margrethe Vestager (RV):

Jeg kan så forstå, at uanset om statsministeren tror på recession eller ej, vil statsministeren forholde sig til, at vi møder og kommer i en situation, hvor væksten falder, og hvor der er risiko for stigende ledighed. Det oplever jeg nu, som at vi er i en recession, og det må vi se i øjnene og så finde de redskaber, der er fornuftige, i den værk-tøjskasse, vi nu har til rådighed.

Noget af det, som statsministeren har gjort rede for i indledningen, er jo bl.a. skattereformen. I samme artikel i Børsen i august stiller

statsministeren i udsigt, at reformer skal løse nogle af problemerne. Nu ved alle, at arbejds-markedsreformen blev tabt på gulvet med et brag i efteråret, og derfor vil jeg spørge til statsministerens ambitioner, for så vidt angår skatte-reformen: Hvor meget skal den bidrage til at løse nu og her-problemet og holdbarhedsproblemet?

Kl. 13:14

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Statsministeren.

Kl. 13:14

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Vi er ganske ambitiøse, og vi er selvfølgelig også indstillet på at lytte til Folketingets partier. Men jeg synes også, at den aktuelle situation sætter en tyk streg under, hvor vigtigt det er at gennemføre en reform, der markant sænker skatten på arbejde. Altså, i en situation, hvor højere ledighed truer, er det faktisk vigtigt at sætte skatten ned på det, vi gerne vil have mere af, nemlig arbejde.

Jeg synes, vi skal benytte lejligheden til så at gennemføre en reform, der kan stå en række år frem i tiden, således at virksomheder og borgere i almindelighed ved, hvad de har at rette sig efter. Det er det, jeg synes vi skal sigte på. Og det håber jeg at der kunne blive et bredt flertal i Folketinget bag ved.

Kl. 13:14

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Margrethe Vestager.

Kl. 13:14

Margrethe Vestager (RV):

[Manglende lyd] ... at statsministeren kan komme det nærmere, for netop på det helt principielle niveau har det jo været en glæde for os at se, at statsministeren i regeringsgrundlaget trods diskussionen om det modsatte i valgkampen har overtaget nogle af de ting, som Det Radikale Venstre gik til valg på; nemlig lavere skat på arbejde, højere skat på forurening, rimelig social balance og samlet set fuldt finansieret. Det giver selvfølgelig muligheden for at indfase på en sådan måde, at økonomien kan få luft, hvis den har brug for det, ligesom man kan supplere med offentlige investeringer.

Det, der er det interessante på lidt længere sigt, er, hvad skattereformen skal bidrage med, når den bliver den grundlæggende arkitektur i fremtidens økonomiske politik. Arbejds-mar-kedsreformen blev tabt, den skulle have bidra-get med over 20.000 helårsbeskæftigede, og hvad skal skattereformen bidrage med? Kravet